

لوپن از امیدواری های خود سخن می گوید؛

پیرمرد لجوج در اندیشه دور دوم انتخابات

ژان ماری لوپن رهبر جبهه ملی فرانسه از احتمال راهیابی خود به دور دوم انتخابات ریاست جمهوری فرانسه و رقابت با سگولن رویال نامزد حزب سوسیالیست خبر داد. به گزارش ایرنا - برخی از نظرسنجی ها در فرانسه نیز پیش تر از راهیابی لوپن به دور دوم این انتخابات و تکرار نتیجه دور اول انتخابات

صحنه سیاست دور نگه دارد. اما در دور دوم این انتخابات، چپ های سوسیالیست برای جلوگیری از به قدرت رسیدن لوپن، با جناح راست فرانسه دست به ائتلاف زد.

در این راستا حزب دست راستی «یو. ام. پ» جایگزین حزب «آر. پ. آر» شد و حزب سوسیالیست نیز به حمایت از ژاک شیراک پا به میدان گذاشت و بر خلاف میل باطنی خود تنها برای جلوگیری از به قدرت رسیدن لوپن از شیراک حمایت کرد و سبب شد که وی با کسب بیش از ۸۰ درصد آرای مردمی راهی الیزه شود.

ژان ماری لوپن رهبر حزب جبهه ملی فرانسه مدعی شد که در انتخابات ریاست جمهوری سال ۲۰۰۷ میلادی فرانسه نیز خود را رقیب سگولن رویال نامزد سوسیالیست ها، می بیند.

وی که بر اساس آخرین نظرسنجی ها بیش از ۱۶ درصد آرای مردمی را به خود اختصاص داده، معتقد است که تا زمان انتخابات ریاست جمهوری که کمتر از چهار ماه باقی مانده، میزان آرای مردمی اش به ۲۰ درصد برسد.

لوپن درصدد است، در این دوره انتخابات ریاست جمهوری فرانسه، نیکولا سارکوزی رهبر حزب حاکم

فرانسه «یو. ام. پ» را همچون ژوسپین که در جریان انتخابات سال ۲۰۰۲ میلادی کنار زد، از صحنه انتخابات بدر کند.

لوپن معتقد است که احتمال پیروزی نهایی اش این بار نسبت به دوره قبل بیشتر است چرا که با نامزدی به رقابت خواهد پرداخت (روایال) که کاملا با یکدیگر اختلاف موضع دارند. با این همه لوپن تاکید می کند که انتخابات سختی در پیش روست و این انتخابات یک استثناست.

لوپن در عین حال نسبت به جمع آوری ۵۰۰ رای اعتماد از معتمدین سیاسی برای نامزدی اش در انتخابات اظهار نگرانی کرده است.

امروزه رقبا سیاسی لوپن به ویژه روسای الیزه گمان نمی کنند که او بتواند این تعداد امضای مورد نیاز برای ورود به صحنه انتخابات را جذب کند، همین احتمال برای ورود او به انتخابات سال ۲۰۰۲ نیز می رفت که لوپن با عدم توفیق در جمع آوری امضا بطور خودکار از دور رقابت ها حذف شد، ولی عکس این پیش بینی اتفاق افتاد.

با زمزمه بی اعتمادی در این دور از انتخابات ریاست جمهوری و اینکه

لوپن بتواند از حمایت کافی معتمدین سیاسی بهره ببرد، رهبران جبهه ملی و طرفداران او این مسأله را رد کرده و آن را به شانناژ تبلیغاتی رقبا تشبیه می کنند.

علاوه بر این جبهه ملی تهدید کرده است که اگر رهبران حزب نتواند به امضاها کافی از سوی معتمدین دست یابد اداره کشور فرانسه برای هر دولتی مشکل خواهد بود، چرا که این حزب از طرفداران خود خواهد خواست تا انتخابات مجالس و شوراهای مناطق را تحریم کنند و بنابراین هر دولتی را از دست یابی به اکثریت محروم خواهد کرد.

بنابراین ششم نوامبر سال ۱۹۶۲ فرانسه تمامی داوطلبان نامزدی انتخابات ریاست جمهوری موظف اند ۵۰۰ امضا از معتمدین سیاسی کشور جمع آوری کرده و آن را به شورای قانون اساسی فرانسه تحویل دهند.

معتمدین سیاسی عبارتند از: اعضای پارلمان و شوراهای استان، شهرداران شهرها و مناطق، روسای شوراهای محلی و شهرهای کوچک و بالاخره نمایندگان فرانسوی پارلمان اروپا.

برخی از شهرداران که خود را به پیروی از حزب خویش موظف می دانند، این تایید را منوط به تایید

و یاران او تلقی نکند. این حزب با همه انشعاباتی که تاکنون داشته و ریزش هایی که تاکنون کرده است هنوز سرپاست و چهره کارزماتیک رهبری این حزب نشانه و نماد آرمانهای آن به شمار می رود. جبهه ملی هر چند که به سبب گرایشهای افراطی راست و نژاد پرستی، در میان مردم فرانسه از وجهه خوبی برخوردار نیست ولی با این همه طرفداران و هواداران حزبی خود را دارد و به دلیل جانشینداری از برخی سیاست های اجتماعی بخشی از بدنه مردمی را با خود در این سالیان اخیر همراه کرده است.

راست افراطی از آنجا که خود تاکنون زمام امور را در دست نداشته می تواند به کارنامه آنان مدام ایراد گرفته

و عملکرد دولت های پیشین را در زمینه های امنیت عمومی، تروریسم، مهاجرت، جهانی سازی، مشکلات مربوط به حومه های شهری، بیکاری و غیره به نقد کشیده و آنان را در منظر عام رسوا نماید.

با این نگاه می توان دریافت که چگونه محبوبیت رییس این جریان افراطی که در سال ۲۰۰۱ در حدود شش درصد بود، اینک در پایان سال ۲۰۰۶ در ۱۶ درصد رسیده است.

ژاپن و بازگشت به اقتدار

آبه حالت حساسیت برانگیز ژاپن در مقابل پکن را این بار با درخواستش در مورد علنی کردن فعالیت وزارت دفاع ژاپن مزین می کند و آمادگی کشورش را در مورد شفاف سازی اقدامات دفاعی برای چین اعلام می کند. اما موضوع کره شمالی جایگاه ویژه ای در گفتگوهای دو طرف دارد. آزمایش هسته ای کره شمالی اوضاع منطقه را بحرانی می کند و چین به عنوان رییس مذاکرات شش جانبه مسوولیت بزرگ این اقدام را بر عهده دارد. آبه معتقد است: «باید سعی کنیم . همکاری بیشتری با چین داشته باشیم و تلاش کنیم کره شمالی را متقاعد سازیم به حساسیت های بین المللی واکنش نشان دهد و از تمام کشورها انتظار داریم تحریم های سازمان ملل علیه پیونگ یانگ را به رسمیت بشناسند.»

به نظر می رسد این پیام بیشتر از چین متوجه کره جنوبی است که سعی دارد خود را از این موضوع دور نگه دارد. آبه بر این باور است که به هیچ وجه نباید اجازه ساخت سلاح هسته ای به پیونگ یانگ داده شود. میانجی گری های توکیو در مساله کره شمالی موجی از ناامیدی به همراه دارد. آبه امتناع پیونگ یانگ را در پاسخ دادن به راه حل های آرایه شده جدید ضمن توجه دادن به تحریم های اقتصادی آمریکا نمی پسندد. اما ژاپن مشکل دیگری نیز با پیونگ یانگ دارد؛ کره شمالی در سالیان گذشته تعدادی از ژاپنی ها را برای آموزش نیروهای اطلاعاتی خود برده است، تعدادی از آنان به ژاپن بازگردانده شده و تعدادی نیز جان سپرده اند. همین مساله باعث شده که ژاپن تحریم هایی را علیه کره شمالی به اجرا بگذارد و این موضوع یکی از موارد عدم توافق طرفین در مذاکرات شش جانبه است.

نخست وزیر ژاپن عملکرد کره شمالی را موجب وخامت اوضاع و دشوار شدن روند مذاکرات شش جانبه می داند و بخشی از آن را هم تقصیر چین می داند چرا که چین ریاست این مذاکرات را به عهده دارد.

مردن و زیبا به عنوان سرزمینی که او قصد دارد از کشورش بسازد، سخن گفته است. شرکای آبه انتظارات فراوانی از توکیو دارند، اینکه او از این انتظارات درست در آلمانی سخن به میان می آورد که در مرکز هجوم انتظارات قرار گرفته، بی دلیل نیست. توکیو سالهاست کم کم هایش را برای پیشرفت منطقه نثار می کند، تنها مشکل اینجاست که با این کارها نمی تواند چهره نامطلوب این کشور را در نظر جهانیان تغییر دهد. آبه اعتراض خود را با مقایسه ژاپن مدرن امروز با قدرت نظامی دیروز در تکرار شمارش اعلام می کند: ما می خواهیم که ژاپن در دنیا محبوب شده و مورد احترام قرار گیرد. تنها مشکل عمده کشور خویشاوند همسایه است که طی سالهای اخیر به عنوان رقیب جدی برای ژاپن قد علم کرده است. آبه اهمیت این موضوع را درک کرده و در اولین روزهای به قدرت رسیدن به پکن سفر می کند. گفتگوها با رهبر جمهوری خلق چین به خوبی پیش می رود، مشکلات و سوء تفاهم ها به راحتی با گفتگو حل می شود.

چین بار دیگر خطر بازگشت ژاپن به وطن پرستی تهاجمی را گوشزد می کند و اجازه می دهد تظاهرات ضد ژاپنی در خیابان های پکن برگزار شود.

رویکرد جدید ژاپن در سیاست خارجی بویژه پس از به قدرت رسیدن شینزو آبه نشانگر خود آگاهی نوین این کشور در مورد نقش ژاپن در معادلات بین المللی است. به گزارش ایسنا روزنامه فرانکفورتر آگنام - چاپ آلمان- در گزارشی درباره ژاپن و رویکردهای جدید این کشور نوشته است: ژاپن طی دهه اخیر شاهد تغییرات فراوانی در راس قدرت اجرایی این کشور بوده است اما با روی کار آمدن شینزو آبه در سپتامبر ۲۰۰۶ سیاست خارجی ژاپن دچار تحولات چشمگیری شده است.

این روزنامه می نویسد: جونیچرو کوایزومی، نخست وزیر پیشین ژاپن سیاست خارجی کشورش را از حالت سکون پس از جنگ جهانی دوم خارج کرد و وارد مرحله جدیدی نمود ولی اقدامات او بیشتر از اینکه درک و همکاری همسایگان ژاپن را بر انگیزد به تردیدهای آنان دامن زد.

اکنون آبه قصد دارد گام را از این فراتر نهد و با اعتماد به نفس بیشتر درهای سیاست خارجی ژاپن را رو به جهان با تمام درگیری هایش بگشاید و در این میان از مواجهه با مسایل مورد اختلاف با همسایگانش آشکارا سرباز می زند.

آبه در گفتگویی که در برلین با خبرنگار روزنامه فرانکفورتر آگنامیه انجام داد، گفت: ژاپن می خواهد مسوولیت جهانی خود را بعهده گیرد و در سطوح بین المللی فعال باشد.

او با دیدار از مقر ناتو در بروکسل بر این گفته خود صحه گذاشت. گذشته پنجشنبه نیز آبه میهمان کمیسیون اروپایی بود و همکاری با اتحادیه اروپایی و کشورهای ناتو را برای ژاپن ارزشمند خواند و در همین راستا پیشنهاد همکاری روز افزون با این دو را مطرح کرد. او از واسطه گری کشورش در اجرای اهداف ناتو و همکاری با کشورهای غیر عضو این پیمان برای حل مسایل استقبال نموده و آمادگی ژاپن را برای همکاری فعال با ناتو اعلام کرد. به اعتقاد آبه همکاری ژاپن

بیم آن می رود که دموکراسی نوپای افغانستان شکست بخورد. نگاهی به رویدادهای سال گذشته میلادی دلایل این امر را روشن می سازد. از ژانویه تاکنون بیش از ۱۰۰ سوه قصد انتحاری در این کشور بوقوع پیوست. مقاومت نیروهای اسلام گرا به قیمت جان حدود چهار هزار نفر تمام شد. تولید مواد مخدر حدود ۵۰ درصد افزایش یافت. خطر هرج و مرج بر افغانستان سایه افکنده، با وجود این جامعه بین الملل هنوز هم درصدد است تا نهال دموکراسی را باور کرده و از مرگ برهاند. از سقوط طالبان در افغانستان بیش از پنج سال گذشت. با وجود این

ثبات و امنیت در کشور نه تنها برقرار نشد بلکه اوضاع امنیتی سیری نزولی را طی کرد. اوضاع در سال ۲۰۰۶ از همیشه وخیم تر بود و هراس از شکست مردم سالاری نوپا از هر زمانی بیشتر شد. به گزارش دوپچه وله جامعه بین الملل در طول سال های پس از سقوط طالبان هر ساله حدود دو میلیارد دلار آمریکا را هزینه طرح های بازسازی افغانستان کرد. آلمان سالانه بیش از ۱۰۰ میلیون دلار صرف تأمین صلح در افغانستان می کند. با وجود این افغانستان هنوز هم فاقد راهبردی توانمند در زمینه بازسازی و توسعه است. در حالیکه توسعه اقتصادی و اجتماعی افغانستان که لازمه ثبات

جمهوری فدرال ونزوئلا ششمین کشور بزرگ آمریکای جنوبی و یکی از ثروتمندترین کشورهای این منطقه است که از غرب با کلمبیا، با شرق با گویان و از جنوب با برزیل و از شمال با دریای کارائیب هم مرز است.

انتخاب نام این کشور به سال ۱۴۹۹ باز می گردد. در آن سال جهانگردی به نام «آلتسون اوژدالند» در حال عبور از دهکده ای که سرخپوستان در آن خانه هایی از چوب بر روی دریاچه «ماراکایبو» بنا کرده بودند، آنجا را به «وینز» ایتالیا تشبیه کرد، همین امر باعث شد نام «وینز کوچک» به این منطقه اطلاق شود و با گذشت زمان به صورت کنونی ونزوئلا در آید. این کشور با بیش از ۹۱۲ هزار کیلومتر مربع مساحت و افزون بر ۲۶ میلیون نفر جمعیت در تاریخ پنجم جولای سال ۱۸۱۱ میلادی موفق به کسب استقلال از اسپانیا شد. مردم ونزوئلا مرکب از نژاد و قومیت اسپانیولی، ایتالیایی، پرتغالی، عرب آلمانی و آفریقایی هستند و ۹۶ درصد از آنان کاتولیک دم و دو درصد مذهب پروتستان دارند. ۶۰ درصد مردم به زبان اسپانیولی و مابقی به گویشهای محلی و سرخپوستی تکلم می کنند. این کشور دارای ۲۳ ایالت است و ایالت آمازون یکی از بزرگترین و

ونزوئلا پرچمدار انقلابهای آمریکای لاتین

ونزوئلا را از نظر طبیعی می توان به چهار منطقه شامل کوهپایه آند در غرب زمینهای کم ارتفاع و مرطوب در اطراف دریاچه «ماراکایبو» در شمال، پوشش ساوان در جلگه مرکزی و

میلادی ۲۵/۸ میلیارد دلار و میزان واردات نیز در همین سال ۱۰/۷ میلیارد دلار بود. بر اساس آمار موجود میزان بدهیهای خارجی ونزوئلا در سال ۲۰۰۳ میلادی ۳۸/۴ میلیارد دلار برآورد شده است. این کشور همچنین مهمترین صادکننده سیمان در منطقه محسوب می شود که صادرات آن حدود ۱۱۵ میلیون دلار درآمد عاید این کشور می کند. در ماه فوریه سال ۱۹۹۲ سربازان ارتش ونزوئلا به رهبری سروان «هوگو چاوز» برای سرنگونی حکومت فاسد کشورشان دست به کودتای نافرجام زدند که کودتا شکست خورد و چاوز روانه زندان شد. وی پس از دو سال بر اثر فشار افکار عمومی آزاد شد و به فعالیت سیاسی روی آورد. چاوز در سال ۱۹۹۸ به مقام ریاست جمهوری رسید و در این کشور «انقلاب بولیواری» اعلام کرد که بارزترین مشخصه این انقلاب مقاومت آشتی ناپذیر در برابر سیاست سلطه گرانه آمریکا است. واشنگتن در آوریل سال ۲۰۰۲ با استفاده از برخی عناصر داخلی ونزوئلا کودتایی را ترتیب داد اما با هوشیاری مردم ونزوئلا این کودتا پس از ۴۸ ساعت شکست خورد و چاوز با حمایت اکثریت مردم بار دیگر قدرت را در دست گرفت.